

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 24 cor. (14 Lei)
Pe 1/2 de an . . . 12 cor. (7 Lei)
Un număr 40 fileri (30 bani.)

lese ca număr poporal al „Unirii” în fiecare Joi.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj
(Județul Alba-de-jos.)

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 1 cor. a doua și a treia oră 80 fil.

Prințul Carol.

Ca un Făt frumos din poveste, prințul Carol al României a trecut Carpații și a sosit pe pământul Ardealului desrobit. Vine dela răsărit de soare, în haina de fală a croilor dela Mărăști și Mărășești, ca să ne vadă și să ne îmbrățișeze la pieptul său clocoțitor de cea mai aprinsă simțeminte românești. Feciorul de crai al inimilor noastre, Alteța Sa regală a ținut să se avânte cel dintâi peste culmile plecate ale munților de veche graniță, ca din bogăția sufletului său mare să reverse strălucire peste plaiurile scăpate din jugul de asuprire ungurească. E Făt frumosul neamului nostru, icoana care ne umple de cea mai caldă și mai ferocitoare mândrie națională. E fiul brav al Regelui românesc; chip visat cu atâta duioșie de moșii și părinții noștri, cari au murit obișiți de dorul după asemenea chip de stăpânire românească.

Din cea mai fragedă copilărie Alteța Sa Prințul Carol a congrescut cu sufletul poporului nostru și s'a dovedit cel mai ales vlăstar al țării sale. Vă aduceți aminte de luminoasele chipuri de pe revistele literare, în căru Prințul Carol purta cu atâta dragoste, portul ciobănașilor de pe văile Prahovei, eum îl prindea de bine rotunda căciulă sătenească și opincile românești, pe cari le încălța cu atâta

mândrie fermecătoare. Pur-tând acestea straie ale neamului nostru de săteni, Prințul Carol a ascultat îndemnurile sufletului său, care simțea că prin țărani aceia buni și cumiți în al căror port li plăcea să se arete, se va înfăptui visul martirului Mihai dela Turda.

Micul dorobanț de odinioară s'a făcut apoi soldatul aprig al vremilor de astăzi. A îmbrăcat uniforma vânătorilor viteji, cari s'au avântat peste Carpați în anul 1916, cu dorul de a înfăptui România întregită a tuturor visurilor noastre. În taina sufletelor, ne gândeam de câteori li vedeam chipul încă pe când eram în robie, la viitorul împărat al tuturor Românilor: iar chipul acesta de viitor împărat era El, Alteța Sa Prințul Carol. Și în războiul de desrobire ne cutremuram de înflorare, socotind că Dumnezeu și vitejia românească vor hărăzi marea clipă a împlinirii dorurilor de veacuri...

În vremea când Ardealul și celelalte părți românești ale Ungariei gemeau sub greutatea unui război străin, noi ne îndreptam statornic privirile peste munți, privirile umede de lacrimi, căutând cu duioșie figura Mare-lui Căpitan al Țării românești și a dulcelui fecior de crai, așteptând momentul când goarnea vor suna plecarea și vor vesti începutul nostru de desrobire. Căutam chipul Prințului Carol, pe care îl știam

înflăcărat mai presus de orice de gândul desrobirii noastre. Și căutarea noastră n'a fost zădarnică: Marele Căpitan a sunat în trimbiți, croicul său fu a încins sabia de oștean și diviziile românești au luat cu iureș trecătorile împietrite de blăstăm ale munților despărțitori. Iar cândsoarta vitregă și mișelia rusească au îngenunchiat pe-o vreme avântul țării mame, Prințul Carol a fost acela, care împreună cu înflăcărata sa Mamă și cu românescul său Părinte mare, au ținut vie nădejdea în biruința deplină și neamănată a cauzei românești. Prințul Carol a fost stâncă de piatră, care nu s'a clătuit o clipă dela nădejdea reușitei idealului românesc. A fost ofițerul cu inimă de oțel, care a îmbrăbatat pe cei năcăjiți și șovăitori, spunându-le: Vom birui. Și România Mare se va face. Curaj și statornicie.

Prietin al tinerimii, afară de datoria sa de ostaș, Prințul Carol și-a desfășurat toate puterile sufletului său întru cărmuirea tineretului românesc, silindu-se să-l țină totdeauna în fruntea nădejdilor de mare viitor românesc. S'a pus din cea dintâi zi în fruntea *Cercetașilor români*, (floarea poporului nostru, tineri școlari închiegați în oaste de cinste și de muncă românească), silindu-se să-i îndrepte pe cărările idealismului românesc. S'a făcut, după cerința vârstei sale, marele căpitan al tinerimii, știind că România întregită prin această tinerime va

putea să fie într'adevăr mare...

Prințul Carol a sosit la Sibiu. În cuvântarea, pe care a ținut-o în fața dlui Maniu și a multimei de români din gara Sibiului, a spus următoarele: »*Gândul meu a fost totdeauna în Transilvania*« și s'a numit fericit, că poate să calce și în Sibiu pe pământ românesc... Fericit este Alteța Sa, dar fericiți suntem noi, cei desrobiți, că putem saluta pe pământul nostru, pe cea dintâi solie crăiască a Țării mame. O, cât suntem de fericiți și de mândrii. Valul fericirii ne împiedecă condeiul în mersul său, și fiorul fericirii ne oprește slovele preamăritoare. Nici scrie nu putem, ci numai lacrimă de bucurie.

Culmea fericirii pentru noi, cei din Blaj, e că Prințul Carol vine și la noi. Măine, când se împarte gazeta noastră, îl vom avea în mijlocul nostru pe iubitul Făt frumos al nației românești. Satele dinprejurul Blajului clocote de nerăbdare, iar Blajul va îmbrăca cea mai sărbătorească haină a sa.

În fiorul bucuriei nu mai putem scrie, ci strigăm din adâncul sufletelor noastre:

Bine-ai venit mărit Fecior de Crai. Ura!

Trăiască Alteța Sa Prințul iubit al nației noastre!

Trăiască România Mare!

Prințul Carol la noi.

Alteța Sa în Sibiiu.

(Prin telefon).

Alteța Sa Prințul Carol, moștenitorul de tron al României Mari, a sosit în Sibiiu, Marți în 8 Aprilie la orele 12 cu trenul personal de cătră Făgăraș. Sosit în gara Sibiului a fost primit cu pompă erăiască din partea trupelor românești și a Românilor din Sibiiu și jur, în frunte cu membrii Conziliului Dirigent. Impreună cu prințul eră un colonel și doi căpitani. La sosirea dl general Traian Moșoiu a dat raportul militar, și numai decăt s'a îndreptat spre dl Iuliu Maniu cu care a dat mâna călduros. Apoi Alteța Sa a trecut pe dinaintea trupelor, în sunetul muzicelor militare, cari cântau Imnul Regal. După trecerea în revistă a trupelor, prințul Carol a venit iarăși la d. Maniu, care a ținut o vorbire de bun sosit.

Răspunzând Alteța Sa, a spus că acuma sosește pentru a treia oră la Sibiu, dar până acuma n'a avut fericirea să calce și în Sibiiu pe pământ românesc.

După aceea prințul Carol a zis: „Gândul meu totdeauna a fost în Transilvania, la Românii crescuți în suferință și hrăniți cu lacrimi“. La sfârșitul vorbirii Alteța Sa a spus, că Ardelenii sunt cel mai destoinic popor. După acestea dl Iuliu Maniu a prezentat Alteței Sale persoanele oficioase din Sibiiu și deputațiunile. Apoi, urcându-se în automobil cu dl Iuliu Maniu,

Prințul a plecat la Catedrală, unde s'a ținut o slujbă bisericească, slujită de episcopul Cristea. Cvarțirul Alteței Sale este la vila metropolitană.

Insuflețirea Sibiului nu se poate descrie.

Prințul Carol la Blaj.

Părintele protopop Aurel C. Domșa, când a fost la București, a fost primit în audiență de cătră Alteța Sa la palatul Cotroceni. Cu această ocazie Prințul Carol a făgăduit, că între cele dintăiu orașe, pe cari dorește să le vadă în Transilvania, este Blajul, vechiul lăcaș de carte românească. Și iată acum Alteța Sa își împlinește făgăduiala.

Miercuri în ceasurile dimineții a sosit dela Sibiiu următoarea telegramă:

„Alteța Sa moștenitorul de tron pleacă mâine dimineață (Zoi) la Alba-Iulia; de acolo la 3 $\frac{1}{2}$ d. a. pleacă la Blaj, unde va sosi între 4 și 5 ore d. a. Va stă acolo peste noapte până Vineri dimineața. Va descinde la Castelul metropolitan.

Cu Alteța Sa va merge dl ministru president I. Maniu și un membru al Cons. naț. și încă vre-o 10 persoane din suita Alteței Sale. Să se avizeze imediat II. Sa Episcopul Radu și II. Sa Dr. Suciu și publicul din Blaj și jur.

Să fie primirea cât se poate de sărbătorească. Să se avizeze imediat comunele din

jur și anume: Sâncel, Vesa, Ciufud și celelalte comune; ca să se adune cât de mult public. Crăciunelul și Cisteiul să se avizeze ca să-L aștepte poporul la respectivele gări“.

Vestea sosirii Alteței Sale a a stârnit valuri nelncchipuite de insuflețire. Vor ieși la gară toate școlile, și vor veni la primire toate satele din jur. Se fac cele mai mari pregătiri de primire.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ.

Merg voinicii..

Luni, în săptămâna asta, am fost la gara Blajului. Am văzut cum pleacă feciorii satelor noastre la armată. Și am fost martor, împreună cu alții, la o insuflețire și la un avânt, cum slovele tiparului spune nu pot... Inserase. Orașelul nostru era liniștit ca de obicei. Deodată însă, dinspre Hula crucii lui Iancu au început să răsbată unde furtunoase de cântece naționale, cari au răscolit de grabă întreg văzduhul. Părea o furtună, care se apropie ca un puvoi de vară spre streșinile unui codru bătrân. Am înțeles îndată de ce era vorba.

— Merg voinicii la oaste! Și i-am văzut venind. Erau înșiruiți în rânduri de câte patru, cu steaguri mari trel colore în frunte, pășind veseli, mândrii și fericiți, cum nu s'a mai pomenit nici odată la vre-o plecare în răboiu. În urma lor o oaste întregă de moșnegi,

femei și fete, cântând cu toți și strigând cu voie bună: Trăiască România mare!

Sate peste sate: toți frumoși, toți mândrii și veseli. Nici o lacrimă în ochi, nici un suspin de femeie.

Și cântau un marș nou, aprins și involburat.

„Să trăiască voluntarii
Să trăiești, Rege-al țării...
Să trăiască și Regina
Ea să ne fie stăpâna“.

Erau Sâncelenii și Pănăzenii de pe Târnava mică. Și alții, cărora le-am scăpat satul.

Iar la gară ce a fost...!

Venea trenul dela Brașov găfâind. Era încărcat tot de Târnăveni de mai la deal. Cooperișele vagoanelor încă erau pline. Cântau cu toți din gură, și din clarinete, unii. Răsbubua văzduhul...

„Trăiască România Mare
Cu Bucovina și Ardeal
Lășind cu fal'a ei hotare
Pe moștenirea lui Traian“.

O minune de insuflețire. N'am mai văzut despărțiri dureroase, ca în răposatul răboiu al altora. O, nu! Femeile și fetele erau veseli. Iar copiii cântau din toate puterile, pe lângă vagoanele grele de lume. Și strigau din toate puterile: Trăiască România Mare!

...Minunată plecare. Plecare veselă și mândră, plecarea la armata noastră!

Abia s-a putut urni trenul de povoara voinicilor. Și s'a pierdut în noapte, în clocot de cântece și de voie bună...

*

La Dumineca Florilor.

Osana, Osana.

Eră în anul al treizeci și treilea al nașterii lui Hristos.

La poarta Ierusalimului mulțime de oameni, veniți din toate părțile la praznicul cel mare al paștilor jidovești. Bătrâni cu păr cărunț și barbă albă, bărbați în floarea vieții, femei evlavioase, tineri și fecioare, și mulțime de copii: toți veniseră din depărtare să-și împlinescă datoria cătră biserica cea mare din Ierusalim.

Unii cântau cântare Dumnezeului puterilor, ici-colo câte-o ceată poposia la marginea drumului, alții povestiau despre întâmplările zilei. O femeie din Viftania, venită și ea la sărbătoare, stă de vorbă cu căți-va oameni din Galilea:

— „Iar a fost prorocul din Nazaret la noi! A înviat pe un mort din groapă, pe Lazar, fratele Martei și al Marici. Il îngropară cu patru zile mai înainte, am fost și eu la prohodul lui. El a venit în Viftania și

s'a dus la groapă. Nu știam ce are de gând, căci plângea și se ruga înaintea mormântului. Deodată s'a luminat la față și a poruncit celor cari îl însoțiau să desfacă mormântul. Eu m'am înfiorat, — nu-mi place să văd morții — și am dat să plec de-acolo. Abia făcui căți-va pași... Am auzit de-odată glasul lui: Lazare, vino afară! Când mi-am întors privirile într'acolo... tocmai se ridică mortul din groapă, înfășat cu giolgiuri...“

Între oameni se amestecă un fariseu, îmbrăcat în haine colorate. Toți îi fac loc și se pleacă cu cinste în fața lui, e doar unul dintre mai marii poporului.

— Ce vorbești, femeie? N'a înviat acela pe nime... e un înșelător... v'a luat mințile la toți...

Femeia îl ascultă în tăcere, iar oamenii, ce să facă? Nu se puteau pune împotriva unui fariseu puternic. Îi făcură un semn de plecaciune și îngânară:

— Așa-i așa-i! Nu poate un om să învie morții... asta nu s'a auzit nici-odată.

Femeia sări ca trezită dintr'un vis:

— Eu am văzut cu ochii... eu nu-s nebună... și mulți oameni au văzut...

Fariseul se duse într'altă parte, la altă ceată de oameni. Vestea învierii lui Lazar se lășise ca fulgerul și acum între călătorii veniți se vorbea numai despre prorocul din Galilea, Isus Fiul Mariei din Nazaret.

— „Nime, nici-odată. n'a vorbit ca el“ — zicea unul. — „Cuvintele cari ies din gura lui sunt cuvintele darului. Eu mi-am pierdut orice nădejde de viață... și cuvintele lui au aprins în inima mea flacăra nădejdii de mai bine... Mare proroc ni-a trimis Dumnezeu...“

— „Eu am fost un înșelător“ — zicea altul — „am înșelat pe frații mei și mi-am făcut avere cu înșelăciunile... Mă arătau oamenii cu degetul pe uliță... nici nu îndrăsniam alte-dăți să viu la sărbătoarea paștilor... Mă temeam că voiu întâlni oameni de-aceia pe cari i-am năpăstuit... El mi-a arătat calea cea dreaptă... am ispășit toate nedreptățile... Acum vin la sărbătoare... oameni ai lui Dumnezeu... nu mai

este între voi vre-unul pe care să-l fi năpăstuit?... Îi întorc împătrat... Lăudat fie numele lui!“

— „Da, lăudat fie numele lui în veci!“ — adăogă o femeie, ca de două-zeci și cinci de ani. — „Eu am fost cea mai păcătoasă între femei... am stricat casele oamenilor... și am tulburat mințile tinerilor... M'au prins și m'au dus înaintea lui... și au cerut dela El să mă judece... să mă omoare cu pietri... Dar El m'a iertat și m'a mântuit... Oamenii m'au dus la moarte... El mi-a dat viață, — căci viața mea n'a fost viață... eu numai de-atunci trăiesc... de când El mi-a erătat lumina... O, binecuvântat fie numele lui!“...

La umbra unui pom din partea de cătră miază-zi a drumului ședeau câteva familii din partea de cătră Fenicia. Își desfăcură merindea și mâncau. Vorbiau și ei... despre veștile ce se aud de acel Isus din Nazaret... Un om se oprî în dreptul lor...

— „Mă mai cunoști? Eu sunt Vartimei... Am fost orb... Nu v'a mai aduceți aminte de mine, cum în ziua de azi veniam și

Un glas de chemare...

Românii de peste Nistru (din Rusia) cer ajutor în contra bolșevicilor dela frații lor din Basarabia.

Românii de peste Nistru au trimis celor din Basarabia următorul apel:

Fraților moldoveni, ruși și alte neamuri din Basarabia!

Nu mai putem duce vieța de suferință și chin la care ne-a adus anarhia dela noi.

Lăsați goi și flămânzi, zilnic prădați de bandele bolșeviste, copilașii noștri mor, femeile și fetele noastre sunt necinstite chiar în fața noastră. Noi suntem vecinic purtați pe drumuri bătăuți și îngroziiți de muncă; nici un chip nu este și nu știm ce o să mâncăm, și domnii ce vin pentru că nu lucrăm pământul, toți se țin din prădăciuni și blăstămății.

Cu lacrimi în ochi vă rugăm fraților mijlociți la staroștii voștri, la ispravnicii și guvernatorii voștri, ca să ne primească în Basarabia cel puțin pe o vreme până o trece războiul ce ne arde, și dacă nu voesc să ne primească pe noi, bărbații, cel puțin să ne primească femeile și copiii ca să-i scăpăm cel puțin pe dânșii.

În voi ne este toată nădejdea, nu ne lăsați fraților.

Frații voștri de peste Nistru.

Cheile păcii.

Cheile păcii sunt România și Polonia. — Așa spune o mare gazetă din Paris.

Marele ziar „Le Temps” din Paris scrie în numărul său dela 22 Martie, că Germania cea bătută umblă cu șiretlic. Cu toată răscoala ce este în Germania, totuși se poate vedea că sforile politice nemțești le poartă iarăși vechii militari germani. Nemții văd, că ei au înghițit nodul războiului, și, acum, ca să nu se înnece cu totul, dau din mâni și din picioare, să facă turbureală în Europa, și în felul acesta să-și mântuie mai ușor pielea lor ciuruită. Vreau să aprindă cât mai multe case vecine cu ale lor, ca popoarele ocupate cu stângerea focurilor să nu le mai aibă grija și ei să-și poată face trebșoarele cum vreau. Adică s'o scoată tot la bine pentru ei. În scopul acesta au dat mâna cu bolșevicii și fac revoluție de paradă, ca să le urmeze și alții pilda, iar în focul cel mare, lumea să uite de dânșii și ei să se poată iarăși întări. Pilda lor au urmat-o Ungurii.

Fără cu acestea gânduri nemțești de pojarușă stau în răsărit două țări, cari sunt pe partea cea bună și ajută la statornicirea păcii. Ele sunt România și Polonia, cari stau între bolșevicii lui Trozki și între Nemții spartachiști și Ungurii lui Kun. Deci ele au cheia păcii în mână. Prin ur-

mare trebuiesc ajutate amândouă cu muniții și cu hrană, ca să poată sta în calea puvoaielor de cutropire a bolșevicilor ruși, germani și unguri. Ele sunt zidul de apărare între Marea Baltică și Marea Neagră.

Scrisoare din București.

Decorarea soldaților din Divizia vânătorilor de munte.

Joi, în 14/27 Martie a. c. dealungul șoselei Kiselef a avut loc o frumoasă dovadă a dragostii ce o are unul față de celălalt, M. Sa Regele Românilor Ferdinand I și Soldatul român. Așezati în rânduri drepte, soldații diviziei vânătorilor de munte, al cărei loc. colonel e Prințul Carol, așteptau sosirea Regelui să-i decoreze. Era o plăcere să vezi cum își făcea inspecția de comandant Prințul înalt și vioi și cu câtă dragoste și apropiere de suflet vorbea soldaților săi! Imbrăcămintea-i era ca a oricărui ofițer... Deodată s'aude alarma... vine Regele! Și ostășimea, ca și purtată de un gând își întoarce capul spre onor la automobilul din care coboară. Ca o furtună năvalnică se pornește deodată un „uraa” prelung în vremece El primește salutul Prințului, generalului Berthelot, ministrului St. C. Pop și a ofițerilor armatei. Și-apoi se începe defilarea. M. Sa Regele trece însoțit de întreagă suita pe dinaintea rândurilor cu mâna la capelă — salutând soldații, cari îi strigau ura, și steagurile cari i-se plecau înainte

în semn de închinare, iar 4 muzici alor patru regimente se întreceau în cântarea însuflețitorului Imn Regal — slăvind Regele și Patria. Ajunși la capăt se face tăcere. Și apoi la o comandă a Prințului — ies dintre rânduri cei mai viteji, și, formând o linie nouă și dreaptă, așteaptă momentul în care Regele însuș le va pune medaliile pe piepturi aici în văzul tuturor.

Muzica cântă din nou. Regele începe împodobirea vitejilor. Prietinos stă de vorbă cu fiecare, îi așează medalia albă — „Pentru credință” pe piept, îi strânge mâna ca pe a unui prieten vechiu depărtat de vreme multă... Iar soldații uluiți de atâta dragoste nu pot rosti decât două vorbe: „Să trăiți!” Unul mai stăpân pe sine, pe semne întrebat fiind, de unde-i, a răspuns grabnic: „Dela fără Domnule Rege”. După ce s'a terminat decorarea rândurile se închiagă din nou și la comanda puternică a Prințului: „Batalion I la stânga”, „Batalion II la dreapta!” etc... „Regiment înainte marș!” cu un tropăit îndesat se pornește ostășimea trecând pluton de pluton pe dinaintea Regelui și suitei sale pânăce s'a scurs întreg șirul vitejilor vânătorilor de munte. Automobilele stăteau deoparte și lărmuiau neastâmpărate, parcă ar fi voit să facă și ele onorul automobilului Regelui ce pleacă mândru, ducând din mulțime un Rege și un Prinț, amândoi veseli, mulțămiiți și iubiți de popor!

Correspondent.

eu la Ierusalim?... Cum mă opriam la toate cetele de oameni și cerșiam... o bucată, numai o bucată de pâine? Acum văd... El mi-a dat vedere, „numai cu cuvântul... Acum și eu văd soarele pe cer”...

Așa se vorbea în toate părțile. Câțiva Farisei și cărturari umblau printre oameni, ca să le spună „bun sositul” și să-i... „lumineze”. — Pretutindeni auziau vorbindu-se tot numai despre prorocul cel din Nazaret...

— Eu am fost schiop și acum umblu...

— Trei-zeci și opt de ani am zăcut în pat... slăbănog..., n'am putut să-mi mișc mâinile și picioarele... Acum sunt sănătos...

— El e Mesia! El e Hristos!

— El e Fiul lui Dumnezeu!

— Mai marii noștri vreau să-l prindă și să-l restignească... Dar... nici un rău n'a făcut...

— Oare vine la sărbătoare?

— Vine! Totdeauna a venit.

— O să-l vedem atunci și noi!

De-odată încetară toate glasurile. De cătră asfințit se vedeă

o ceată mare de oameni. Erau departe încă și veniau cătră Ierusalim. Veniau strigând și strigătele lor pătrundeau până la poarta orașului.

Cei cari se puseră la odihnă se ridicară cu toții, bărbați, femei, copii, se îngămădiră pe amândouă părțile drumului. Un galilean strigă în gura mare:

— E prorocull...

— Vine blând... călare pe mânzul azinci... La vestea venirii prorocului năvăliră și oameni din oraș... și ostași... pentru susținerea ordinii.

Din ce se apropia ceata, din ce zgomotul se făcea mai mare. Acum se putea desluși bine, un bărbat în floarea vrăstei, călare pe mânz... În jurul lui și înapoia lui, de toate părțile mulțime de oameni, cu crengi de copac în mâni... Și toți într'un glas strigau:

— Osana! Binecuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Împăratul lui Israel!

și stânga. După fiecare binecuvântare însuflețirea crește; părea, că și ingerii din ceriu s'au coborât să strige:

— Osana, osana!

O depărtare de abia câteva sute de pași mai era... și cei dela poarta cetății stăteau, ca înmărmuriți. Un copil se smulse de lângă mamă-sa, se urcă într'un smochin ce era în apropiere — și începu și el să strige:

— Osana, osana!

Acesta a fost, ca un semn. Se făcu o mișcare neobicinuită, alergau toți la copacii de lângă drum și îi despoiară de crengi. Scoaseră din străiți hainele ce și le-au adus pentru sărbătoare și le aruncară în mijlocul drumului. În câteva clipite tot drumul era așternut cu haine, iar fecioarele îl presărară cu flori. Zădarnic alergau fariseii încoace și încolo, să liniștească poporul, zădarnic spuneau în dreapta și în stânga, că celce vine e un înșelător... nu-i mai ascultă nimeni, ci toate glasurile se uniră cu a celor, cari veniau:

— Osana, osana, binecuvân-

tat celce vine întru numele Domnului! Osana, Osana!

Un fariseu se apropiase de mânz și mulțimea se oprî deodată. Toate glasurile încetară, prorocul își oprî mânzul și ascultă zimbînd cuvintele Fariseului.

— Spune oamenilor să tacă! Se apropie sărbătorile cele mari, nu se cade să facă o gălgăie așa de mare!

Isus îl privi țintă în ochi câte-va clipe, gânditor, — părea că nu-și putea ascunde mirarea: cum vine un fariseu să se roage de „înșelătorul din Nazaret”? Oamenii așteptau nerăbdători răspunsul.

— La ce să tacă? — zise în sfârșit, cu glasul lui blând — la ce să tacă? Lasă-i să se bucure! Că dac'ar tăcea ei... ar striga pietrele... n'ați cetit prorocii?

Cele din urmă cuvinte se pierd în strigătele ce reîncepură din nou:

— Osana, Osana!

Își urmară drumul. La poarta cetății fariseul nostru vorbea cu alți farisei. Erau triști și abătuți.

Din Lumea largă.

Din suferințele Belgienilor.

Belgia, Sârbia și România au suferit mai mult în războiul acesta, iar dintre aceste trei mai cu seamă Belgia; pentru că pe când noi și Sârbi suntem popoare de țărani, dedași și înfrățiți cu suferința, pe atunci Belgienii sunt un popor de negustori, cari au fost învățați să trăiască în belșug și nu prea știau de năcaz. Academia (o tovarășie a celor mai învățați oameni dintr-o țară) de medicină din Belgia a cercat să afle ce s'a întâmplat cu Belgienii aceia, pe cari i-au dus cu sine Nemții în Germania, adică i-au internat. Și s'a dovedit, că 42 la sută sunt tuberculoși (cu boală uscată), iară dintre orfanii de războiu cea mai mare parte sunt copiii bieților oameni internați în Germania și morți acolo de foame.

Comandantul suprem împotriva bolșevicilor

din Ucraina și Ungaria a fost numit generalul Mangin. Numirea aceasta se vede, că a fost foarte potrivită, pentru că în vremea din urmă bolșevicii au fost înfrânți pe toate fronturile.

— A biruit acest înșelător, — zise unul. — S'a trecut să-l mai putem nimici. Poporul întreg e cu el...

Isus îi văzu și îi privi prelung.

— Oare, ce gândește acest înșelător? — întrebă iar unu, dintrânși.

N'a primit nici un răspuns. N'au putut să citească gândul ce se întipărise indeajuns în privirea Lui plină de înțeles care le spunea destul de lămurit:

— Nu vă temeți! Acest popor... care astăzi mă preamărește... mâne îmi va cere moartea. Dar biruința... va fi totuși... a mea, căci Eu sunt adevărul și viața!

Se întoarse apoi iar oătră mulțimea de oameni și le mai trimise un suris și o binecuvântare.

Drept răspuns, se imputeră glasurile și acum parcă și pământul se cutremura de strigătele mulțimei:

— Osana, osana! —

Septimiu Popa.

Desarmarea Turciei, Bulgariei și Ungariei.

Din București vine știrea, că marele sfat pentru pace a hotărât să desarmeze (să le ia armele) atât pe Turci, cât și pe Bulgari ne mai având în ei nici o încredere. Chiar și poliția bulgărească au desarmat-o și i-au dat drumul, iară în locul ei au pus poliție engleză. Tot aceasta o vor face în curând și și cu Ungurii. Budapesta vor cuprinde-o italienii, iară francezii celelalte orașe mai de frunte din Ungaria.

Pentru grăbirea păcii.

Înființarea unei comisii de cinci.

Pentru că să nu mai întârzie atâta pacea mult așteptată s'a înființat un comitet de cinci, compus din cei cinci miniștri de externe ai marilor puteri întovărășite. Chemarea lor de competență este de a aduce o deslegare soartei Austriei-germane, Marocului, Estoniei, Ungariei și a Schleswigului.

Președintele acestei comisii este secretarul de stat al Statelor-Unite, Lansing, iar vicepreședinte ministrul de externe francez, Pichon. Se spune, că ceea ce vor hotărî ei nu se va mai schimba, ci va trece drept hotărâre a marelui sfat pentru pace.

Bulgarii loviți peste bot.

6 Aprilie.

Comanda armatelor franceze și engleze dela Dunărea de Jos a prins de veste, că prin Dobrogea românească umblă spioni bulgari îmbrăcați în haine militare franceze sau engleze, ca sub adăpostul uniformei prietenești să nu poată fi descoperiți și prinși. Generalul Berthelot, în urma acestei înșelăciuni bulgărești, a dat o poruncă de zi, în care dă drept jandarmeriei și poliției românești să aresteze (prindă) numai decât pe oricine ar purta haine militare franceze sau engleze și nu ar putea dovedi, că le poartă pe dreptate. Astfel de oameni vor fi judecați la moarte numai decât și împușcați.

În chipul acesta Bulgarii nu-și vor mai putea face trebșoarele în țara altuia.

— „Unirea Poporului” aduce totdeauna celea mai proaspete știri și în aceeași vreme, articoli limpezi, cari privesc vicăța sătenilor. Cereți și abonați „Unirea Poporului”.

Ministrul Ardealului stând de vorbă cu Wilson și Clemenceau.

2 Aprilie.

O telegramă trimisă din orașul Berna spune, că în săptămâna trecută dl Alex. Vaida-Voevod, ministrul Ardealului la Paris a stat de vorbă mult timp cu Wilson președintele Statelor-Unite americane. La acest sfat mai erau de față Clemenceau, primul ministru francez, Lordul Milner, trimisul Angliei și generalul Stefani, ministrul de războiu al Ceho-slovacilor. Dl Vaida-Voevod le-a arătat marilor bărbați ai țării biruitoare starea adevărată din fosta Ungarie, și mai ales a spulberat multele neadevăruri, pe cari le-au răspândit Ungurii despre stările dela noi și din Budapesta. Toți acei bărbați de stat l-au ascultat pe d. Vaida cu toată dragostea și bunăvoința, putând să-și facă o iconă adevărată despre întâmplările și stările din Ungaria.

Telegrama aceasta ne umple inima de mulțămire, știind că glasul Ardealului poate să răsunе liber în fața lumii întregi și că ministrul nostru stă chiar la masa unde se croiește soarta lumii și a păcii.

Mâișoare...

Cei dintâi muguri ai primăverii sunt mâișoarele. Mugurei galbeni atrăgători, cari surid printre crengile uscate încă, ale pădurii. Îi vezi departe cum înălțesc parcă zarea toată și-ți deșteaptă dorul de viață după închisoarea iernii neprietinoase. Mâișoarele sunt solii ale învierii... Când răsar pe pânza rară a pădurii, simți și știi, că Paștile sunt aproape.

Prin înțelesul adânc al graiului lor de bune nădejdi, mâișoarele s'au legat tare de sufletul oamenilor. Insași biserica creștinească le-a înțeles graiul și le-a dat o sărbătoare anume în zilele anului. Mântuitorul lumii a fost primit la intrarea în Ierusalim cu stâlpi de finic (tot un fel de mâișori). Iar de atunci biserica face slujbe pe mâișoare și le împarte creștinilor, ca un semn de nădejde a învierii apropiate.

Poporul nostru le-a dat însă mâișoarelor și un alt rost, de o frumuseță și de o duioșie neînchipuită. Parcă văd și acuma din depărtare, cum se vor duce copiii din satul nostru de pe Muraș în pădurea Leurzii, și vor coborî în Sâmbăta Floriilor cu brațele încărcate cu crengi de mâișori, pe cari le vor duce spre poarta cimiterului de lângă biserica de bărne negrite de vreme și de ploie. Lângă tinda bisericii îi vor aștepta bunicile satului, cari vor trece dela mormânt la mormânt și vor împănă la fiecare cruce câte un stâlpar de mâișoare... Imi stăruie în minte bunica Savina

a Boldorului și mătușa Ana a Tinului, cum pășesc sfelnice pietre gliile mormintelor și trezesc în șoapte de evlavie numele atâtor morți din lumea cea bătrână a Ciuciului (satul copilăriei mele).

— Aici e Gligoruț, săracu, să-i punem și lui un mâișor. Nicolae Florea, mai departe Boldur și popa cel bătrân, Dumitru. La fiecare câte-o creangă...

— Să simtă și ei, că vin Paștile, vine învierea!
Învierea, învierea...
— Că doar' învierea o așteaptă ei — dragii bunichii, ne ziceă nouă, copiilor, bunica Savina, când îi ajutam să împănă mâișorii.

— Învierea!
... Mâișoare la morminte: iată, cum poporul nostru își talmăcește credința învierii celei mari, în stâlparile de mâișoare din Sâmbăta Floriilor!

*
... M-am smuls demult din satul copilăriei mele dulci. Numai știu, care bunici vor împănă mâișori în această Sâmbăta a Floriilor. Le rog însă cu sufletul înduros: să pună și la căpătâiul măicutii mele o creangă de mâișor îmbobocit... Să pună și la Popa Ion de lângă fereastră altarului, că a fost bun părinte al satului său.

Dar, mai ales, aș vrea să rog pe toate bunicile, din toate satele Ardealului nostru, să împănă câte-un braț întreg de mâișori pe cel mai ridicat și mai ales loc din cimiterul sutelor și miilor de sate, ca să fie de sufletele eroilor români, cari au murit în marele război din zilele noastre...

Să simtă și ei săracii, în mormintele lor resurși, la ceața patru vânturi, că prăznuim în curând două mari învieri: învierea Mântuitorului lumii (întipuitoarea învierii de obște) și învierea cea mare a Neamului românesc!

Sandu Popii.

Chiar și Germanilor li-se pare prea-prea, ceea ce se întâmplă în Budapesta.

Se lapadă de frăția lor...

Bolșevicii dela Budapesta în ziua când au pus mâna pe putere, au făcut o scrisoare „cătră toți” frații, adică un fel de chemare îndreptată tuturor socialiștilor, în care îi îndeamnă să facă și ei asemenea în țările lor. Se înțelege, în rândul întâiu s'au gândit la tovarășii lor din Germania cea bantuită de furtună asemănătoare, nădăduind, că glasul lor răgușit va află răsnet mai ales la socialiștii germani. Insa s'au înșelat greu, pe cât se pare. Nebunia dela Budapesta e atât de mare, încât chiar și bolșevicilor nemți li-s'a părut că prea o fac lată ungerii lui Kun și Garbai. Gazeta „Vorwärts” („Înainte”) din Berlin, le trimite

ungurilor vorbă, că socialistii nemți nu pot face o prostie chiar așa de încornorată, pentru că dânsii mai au un pic de judecată și văd, că după o turburare ca cea ungurească nu se poate aștepta decât o pră-

pastie fără fund, în care ar ajunge la cea mai neagră foamete și lipsă. Neorândulala e mama răutăților, deci ei nu pot să le urmeze îndemnurile.

Săptămâna Patimilor.

Tălmăcirea pe scurt a slujbelor din această săptămână și însemnătatea acelor.

Se apropie Paștile, cele mai frumoase Paști, pe cari le-a avut vreodată poporul românesc din fosta Țară Ungurească. Înainte de a putea însă sărbătorii acest praznic, Dumnezeu ne-a lăsat să suferim mult și îndelungat, ca astfel să știm prețui fericirea. Soarta noastră e asemănătoare cu a Domnului nostru Isus Hristos, care înainte de sfânta sa înviere a trebuit să golească până în fund paharul celor mai amare suferințe.

Sfânta noastră biserică s'a nuzuit întotdeauna, ca poporul credincios să poată cunoaște și înțelege cât mai bine viața și suferințele bunului nostru Mântuitor, de aceea a introdus postul mare, cu rugăciunile și cântările acelea frumoase ce se cetesc și se cântă în această vreme de pocăință, cu slujbele acelea mărețe și tainice, cari ne ridică sufletul și ne îndeamnă la pocăință și la viața cucernică. Iară pentru săptămâna cea din urmă din post a lăsat să se scrie o carte bisericească a nume, așa numitul *Strașnic*, adică *Pătinar* (pentru că cuprinde slujba patimilor Domnului) ori *Veghiar* (pentru că slujbele acestea sunt împreunate cu priveghere), în care aflăm mărgăritarele cele mai prețioase ale cântărilor noastre.

Voiu tălmăci de astădată pe scurt ce felu de slujbe se fac în Săptămâna Mare sau a Patimilor și voiu arăta, întrucât îmi îngăduie locul puțin, și însemnătatea acelor.

Strașnicul se începe cu *Sâmbăta lui Lazar*. În ziua aceasta ne aducem aminte de una dintre celea mai mari minuni pe cari le-a făcut Domnul Hristos, înviind din morți pe prietinel său Lazar din Betania, care era mort de patru zile și mirosea. Sfânta noastră biserică, înainte de a ne arăta patimile Domnului, ne aduce aminte, că Domnul nostru Isus Hristos, care a avut puterea să-l învieze pe Lazar, va avea puterea să se învieze și pe sine și ne mai aduce aminte și de învierea noastră cea de obște.

Urmează *Duminea Florilor*, în care ni-l arată pe Domnul

Hristos încă odată în toată puterea și tăria sa, în toată pompa sa dumnezeiască, încunjurat de mulțimea poporului, întâmpinat cu Osana, primit în Ierusalim ca un împărat, așternându-i jidovii în cale hainele lor și întâmpinându-l cu flori. Peste cinci zile însă același jidovi îl huiduiesc, în loc de „osana” îi strigă „răstignește-l”, în loc de flori îi dau în mână trestie, îl scot la locul de pierzare și-l răstignesc.

Zilele ce urmează după aceasta sunt zile de tristețe, zile de amărăciune. Intreaga săptămână se numește *mare*, fiindcă slujbele sunt mai lungi, ajunul mai greu, și pentru că în săptămâna aceasta ne-am slobozit din robia diavolului, s'a stâns moartea, s'a delăturat blăstămul și s'a deslegat, cerul s'a deschis și Dumnezeu s'a împăcat cu noi, după cum așa de frumos glăsuiește sfântul Ioan Gură-de-aur.

În *Lunia Mare* se face pomenirea fericitului și preafrumosului Iosif, pe care l-au vândut frații săi, iară Dumnezeu l'a înălțat, pentru că nu s'a făcut slugă desmierdărilor trupești. Iosif e chipul Mântuitorului, pe care l'a vândut Iuda. Și apoi se mai face și pomenirea smochinului celui neroditor, care s'a uscat. Asemenea smochinului acestuia sunt și oamenii, cari nu fac fapte bune.

Marfia e pomenirea celor zece vergure, dintre cari cinci au fost înțelepte, iară cinci nebune, pentru că nu și-au așteptat mirele. Așa va veni și la noi mirele „în miezul nopții și fericit e sluga, pe care-l va afla priveghind și nevrednic iarăș pe care-l va afla lenevinduse. Vezi dar suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi și să te dai morții și afară de împărăție să te încui”, după cum atât de frumos cântăm în troparul zilei.

Miercurea arată biserica icoana muierei celei păcătoase, a Mariei Magdalenci, care a uns cu mlr de mult preț picioarele Mântuitorului, pentru ca să vedem și noi, că Dumnezeu cât e de iertător și că chiar și

pe cei mai mari păcătoși li iartă dacă se pocăiesc. În toate trei zilele acestea se face liturgia sfântului Gregoriu Dialogul, adică a înaintesfințitelor, care este cea mai frumoasă liturgie în biserica noastră, dar pe sate se slujește rar.

Joi se face pomenirea cinei celei de taină, când a întemeiat Domnul Hristos sfânta Cuminăcătura. În veacurile cele dintâi ale creștinismului în ziua aceasta se împăcau cu biserica păcătoșii cel mari. În bisericile vlădicești în ziua aceasta se sfințește sfântul mir, cu care se miruiesc copiii după botez și tot în ziua aceasta episcopii spală și sărută picioarele alor 12 teologi ori oameni bătrâni, săraci dar de omenie. Tot în ziua aceasta se serbează și vinderea lui Iuda precum și rugăciunea cea minunată, pe care a rostit-o Domnul Hristos pe muntele Olivelor.

În *sfânta și marea Vineri* se serbează pătimirea și răstignirea Mântuitorului. După rânduiala bisericii slujba ar trebui să se înceapă noaptea pe la 2 ciasuri, pentru că e un felu de utrenie, dară la noi se face Joi seara și se cetesc cele 12 evanghelii ale patimilor. Creștinii cei vechi priveghiau toată noaptea, de aceea sunt așa de multe cântări și rugăciuni. Dimineața nu se face liturgie, pentru că liturgia este semnul bucuriei, se cetesc numai ciasurile împărătești. După prânz la vecernie se face mormântul Domnului, iară preotul aduce cu mare pompă icoana îngropării Domnului din altar dimpreună cu sf. Cruce și Evanghelie și apoi le așează pe sfântul mormânt. Pe la orașe sfântul mormânt îl păzesc ostași.

Sfânta și marea Sâmbătă ne aduce aminte de luarea de pe cruce a dumnezeescului Trup și așezarea lui în mormânt. Slujba se face pe la unu după miezul nopții, la orașe Vineri seara, și este și aceasta o utrenie minunată cu cântări frumoase, dulci, tânguitoare și jalnice. Iar când se cântă doxologia cea mare la „Sfinte Dumnezeule” se face încunjurarea bisericii spre aducere aminte de înmormântarea Domnului. Vecernia din Sâmbăta mare ar fi să se facă la orele 4 după prânz și îndată după aceea și liturgia Sfântului Vasile celui Mare. Dară noi le facem înainte de prânz. Mai demult creștinii cei vechi după liturgia aceasta nici nu ieșeau din biserică, ci așteptau acolo învierea în rugăciuni și în cântări.

Acestea sunt pe scurt slujbele din săptămâna Patimilor și însemnătatea acelor. De

altfel toate acestea le poate ști ori cine foarte ușor, dacă ascultă cu luare aminte și cu cucernicie sfintele evanghelii și cântările noastre minunate.

Iuliu Maior.

Dare de seamă și mulțămitemă publică.

Când au trecut prin Blaj, primii soldați români, am făcut prin satele vecine o colectă de bucate și alimente (de-ale mâncării).

Cu această ocaziune din frunzașă comună Sâncel am adunat:

132	feldere	de	cucuruz
80	„	„	fasole
30	„	„	cartofi
6	„	„	grâu.

Aceste bucate s'au adunat în două zile, pentru că harnicii plugari din Sâncel, îndată ce li s'a spus, că vin la Blaj militari români din România veche, cari s'au luptat pentru noi cu atâta vitejie, — alergau la școală pe întrecute, fiecare cu darul lui. Ei ar fi dorit să-i aibă ca oaspeți în comuna lor, cel puțin câteva zile, ca să le poată arăta și mai bine dragostea frățească, cu care li așteaptă acum de mult, și să le deie dovezi de recunoștință pentru jertfele aduse de oastea română pe altarul țării și neamului românesc întreg.

Au trebuit să se mulțamească însă că i-au văzut veseli și mândri în piața Blajului, unde se adunase lume multă din satele vecine, și unde fetele și nevestele lor precum și tinerii flăcăi, și bărbați, cari de curund să întoarseră și ei la vetrele lor din prinsoare rusească și alte câmpuri de luptă, jucară împreună cu militarii români *Hora* fără sfârșit a unirii tuturor Românilor.

Primească harnicii Sâncelent mulțămitemă Consiliului național român din Blaj precum și mulțămitemă noastră, pentru aceste daruri frumoase, sosite la timpul cel mai potrivit.

Bucatele adunate din dărnicia Sâncelenilor s'au împărțit: Escadronului I, din Regimentul I. de călărași.

Plutonului din Regimentul I. de vânători.

Regimentului II. de călărași; precum și celorlalți militari români, cari au stat și-au trecut prin gara „*Câmpul libertății*” și gara „*Blaj*”.

Blaj, la 15 Martie 1919.

Emil F. Negruțiu m. p.
comisar de alimentare.

Nicolau Pop m. p.
secretar.

Cată oaste au Ungurii?

Un corespondent al gazetei „Renașterea Română” din Sibiu, scăpat din Budapesta, spune între altele cam ce armată au Ungurii, cu care ar vrea să „recucerească” Ardealul. Că cică ei nu vreau să abdică de întregitatea Ungariei, ci adună ostași pentru lupta în contra noastră, silindu-i cu revolverul și cu baioneta.

După spusele corespondentului Ion Opincă, Ungurii au un corp de marinari, stătător din 4000 matrozi, un regiment de vânători cu 3 batalioane, un regiment de tunari; un regiment de husari și un regiment de mitraliere. La olaltă 15 mii de oameni. Afară de aceștia, atâția cât mai pot aduna cu bani și cu sila.

Toată oastea lor, de altfel, e împărțită în chipul următor: 8 divizii cu trei brigăzi, fiecare divizie cu două regimente, compuse din câte trei batalioane cu câte patru companii și fiecare companie cu un pluton (jug) de mitraliere. Mai au și vre-o 400 automobile de povară. Pe Dunăre nu au nici un vapor, pentru că jugoslavii și cehii au pus mâna pe toate.

Asta ar fi oastea „cea cumplită” a lor. Adunată cu bani de hârtie tipăriți numai pe o parte, și cu revolverul...

ȘTIRI.

Pentru „Unirea Poporului”. Comuna Crăciunelul de jos a dăruit la fondul pentru susținerea și răspândirea gazetei noastre suma de 100 coroane. — Ne cade bine că străduințele noastre puse în slujba poporului sunt înțelese și sprijinite.

Nu lipiți sorisorile! Dacă dorim ca scrisorile noastre puse la poștă să ajungă mai degrabă la locul merit, atunci să le lăsăm deschise, adică să nu lipim plicurile (copertele), căci prin aceasta ușurăm munca cenzorilor (cercetătorilor de scrisori dela poștă) și scrisorile merg mai repede. Și să nu scriem prea mult, ci scurt și limpede. Scrisorile lungi și încurcate dau mult de lucru, de aceea ele trebuie să întârzie. Dacă urmărim aceste sfaturi nouă înșine ne folosim!

Subscriberile la împrumutul național. Consiliul Dirigent dela Sibiu, la dorința fraților din Bucovina și de dincolo de linia demarcațională (despărțitoare) a prelungit termenul de subscrieri la împrumutul Ardealului până la 20 Aprilie nou, anul curgător. Foarte bun prilej, ca și acei, cari din o pricină sau alta nu ar fi putut iscăli până la termenul pus mai înainte (6 Aprilie) să poată să iscălească și dâșii. Deci să nu uităm: iscălituri se mai primesc la orice bancă românească până la 20 Aprilie!

Avanți din Elveția! Cuvântul „avanți” e pe italienește și se aude uneori și pe la noi. El înseamnă „înainte”, dar la noi a câștigat înțelesul de „afară”. L-au adus bătrânii noștri, cari au umblat în vremea veche prin țara Pământezului (Piemont, în Italia), ca oșteni ai împărăției austriece-prăbușite. Noi zicem „avanți” cuiva când îl scoatem pe nevrute din casa, sau din curtea noastră. — Cam așa le zic acum Elvețienii Ungurilor pripășiți în țara lor, ca să îmbete lumea cu minciuni, dupăcum arătam în numărul 9 al gazetei noastre. Guvernul elvețian a hotărât de curând să expulzeze (să deie afară) din Elveția pe magnații Andrassy, Banfi, și alții ca dâșii, cari prin minciunile ce le răspândesc și prin încercările ce le fac cu acestea minciuni, scot nume rău Elveției. De aceea nu mai pot fi răbdați pe pământul unei țări care ține la cinstea sa și li-sa zis: avanti din Elveția...!

Șopronul ocupat de Italiani. Șopronul, vestitul oraș, unde atâtea sute și mii de români au mâncat pita amară a internării în anii 1916—17, a fost ocupat în săptămâna trecută de armata italiană, care se apropie de câtră miazăzi-apus de cuibarul neastâmpăraților dela Budapesta.

Căpetenia bolșevicilor din Pesta locuiește în palat... Bolșevicii din Budapesta au pus mâna pe putere, în numele democrației, chipurile, care învață, că toți oamenii să fie una, și la poveri și la plăceri... Ei au fost aceia, cari au răgușit mai tare, strigând în potruva locuitorilor din palate. Acum însă, dupăce s'au văzut în șea, se vedește că au luat numai în deșert numele democrației. Căci ministrul Kun Béla, „omul poporului” cum îi place să se

numească, s'a dus la cel mai strălucit palat din Pesta și a cuprins pe sama sa nu mai puțin decât 8 odăi, pe cari le-a găsit mai frumoase. Același lucru l-au făcut și ceilalți „comisari ai poporului”. În aceeași vreme, când sute și mii de tovarăși de ai lor de ieri, nu au nici unde să-și plece capetele lor peste noapte...

S'a furat aurul Nemților. Germanii au trimis de curând spre Rotterdam (oraș lângă mare, în Olanda) două vagoare cu aur, în preț de 50 milioane mărci, cu cari voiau se cumpere bucate din America. Pe drum a pierit tot aurul, de par'că ar fi intrat în pământ. Ce s'a ales de acest aur, încă nu se știe.

Calendarul cel nou. În ziua de 1 Aprilie vechiu, în urma decretului-lege al M. Sale Regelui Ferdinand, despre care am scris în numărul trecut al gazetei noastre, vom scrie 14 Aprilie și vom ținea cu toții numai calendarul cel nou! Sărbătorile bisericicești se vor ținea însă dromdată tot după calendarul vechiu, până când vor hotărî și bisericile noastre urmarea calendarului nou.

De cap, că hainele-s pe bani... Miniștrii cei noi ai Ungurilor nu se prea înțeleg, nici ei între ei. În sfaturile pe cari le țin se ciondromănesc, întocmai ca la ușa cortului. Iar dacă nu răsbesc cu ciondromăneala, se iau la bătăi de-și sparg capetele. Astfel s'a întâmplat în zilele trecute între miniștrii Kun Béla și Ronai Zoltán din Budapesta, cari s'au

încăierat în toată legea, cărându-și la pumni, petrecanie mare. Ronai s'a ales cu capul spart și plin de sânge, ca un cocoș flocăit. Abia au putut să-i despartă ceilalți tovarăși ai lor de „stăpânire”.

— Poftim, astfel de oameni îi cârmuiesc pe unguri...

† **Emil Leontin Moldovan.** Sâmbătă în 5 Aprilie a murit în sanatoriu din Geoagiu un brav tinăr din Blaj, fiul dlui Simion Moldovan, proprietarul hotelului „Transilvania”. Răposatul isprăvise gimnaziul din Blaj, apoi a fost un an soldat voluntar. Când s'a înființat garda națională din Blaj a fost între cei dintâi gardiști. În vremea, când încă nu sosise armata română, fiind în slujbă la stația drumului de fier, a avut împreună cu alți gardiști al Blajului o ciocnire cu săcuii unui tren militar; din aceasta inimosul tinăr de 19 ani s'a ales cu o boală grea, care l-a dus în mormânt. Este deci, unul dintre martirii neamului nostru. A fost înmormântat cu frumoasă pompă la Blaj, Luni, în 7 Aprilie. L-a petrecut la groapă multă lume. Dl prof. Alexandru Ciura i-a ținut o duioasă cuvântare la prohod. Iar colegul său Ungureanu un cuvânt de bun rămas la groapă.

Fie-i țărâna ușoară! România mare nu va uita pe eroii săi.

Aviz. AXLI. adunare generală a „Reuniunii femeilor române gr-cat. din Blaj”, care era să se țină în 13 Aprilie a. c. se amână pe timp nedeterminat din cauze neprevăzute.

Blaj, din ședința comitetului, ținută în 7 Aprilie 1919.

Eliza Badocan   Nicolae Negruțiu
v.-prezidentă.   secretar.

Primirea Alteței S. Prințului Carol.

Astăzi, între oarele 4—5, sosește la Blaj, venind de câtră Alba-Iulia, Alteța Sa Regală Prințul Carol, însoțit de ministrul președinte Dr. Iuliu Maniu. În Blaj se fac pregătiri pentru primire, care să fie întradevăr princiară.

Preoțimea în frunte cu Capitulul mitropolitan, și cu Il. Sa episcopul Radușa aștepta sosirea Alteței Sale pe pridvorul Mănăstirii. La sosire va fi salutat din partea P. S. Sale episcopului Dr. Demetriu Radu. Apoi se va face o slujbă de mulțumire lui Dumnezeu („Tedeum”).

Dintre sate vor veni Săcășenii, și Tărnăvenii de câtră Sănmărtin. Se vor face două porți de triumf din cetină de brad și steaguri naționale.

Casele vor fi împodobite cu covoare naționale și cu pături. În capul orașului, la „Plugarul”, ori la gară (după cum va veni cu automobilul sau

cu trenul), va fi salutat Alteța Sa din partea Administrației și a Comunei. Satele vor fi așesate cu steagurile lor pe uliți dealungul orașului. La gară așteaptă armata și studenții cercetași.

Scolarii (studențimea) vor sta în piață, în fața Catedralei până la Castelul mitropolitan, unde va fi încvartirat Alteța Sa.

Satele după trecerea Alteței Sale vor rămâne la locul lor, apoi în șiruri de câte patru, începând cu cea de la gară, vor trece pe dinaintea mănăstirii, defilând către podul Târnavei, după cum îi vor îndruma oficerii și militarii puși anume spre aceasta.

Sătenii și publicul sunt rugați să păstreze cea mai deplină ordine și să asculte de îndrumările aranjierilor.

Redactor: Alexandru Lupeanu-Melin.

Consiliul dirigent. Resortul: Agricultură și Comerț.

Nr. 2164/C.

Ordonanță.

Pentru regularea circulației mărfurilor în conformitate cu trebuințele reale și imediate a populației precum și pentru împiedicarea speculei neiertate și păgubitoare intereselor obștești, anulând totodată nota circulară Nr. 5 C,

o r d o n ă m:

Export. 1. Peste granițele celor 26 comitate alipite Regatului Român prin hotărârea adunării din Alba-Iulia, se îngăduie numai exportul acelor mărfuri, cari vor avea permise de export.

2. În baza permiselor de export Resortul de Comunicație va elibera permisele de transport cu calea ferată, care însă nici de cum nu înlocuiesc permisele de export.

Import. Permise de import se eliberează pentru ori și ce marfă, dând precădere celor de prima necesitate.

Pentru mărfurile a căror circulație internă nu este legată de permis de cumpărare nu se va cere permis de import, deci mărfurile, cari nu se cuprind în cele 3 grupe se vor putea importa fără permis de import.

Observare: Atât la export cât și import pentru teritoriile nepreluete de consiliul dirigent se vor observa rânduiele hotărâte pentru teritoriile, cari cad afară de teritoriile celor 26 comitate.

Circulația internă. 1. Negoțul de mărfuri în interiorul teritoriilor preluete de către Consiliul dirigent este liber afară de următorii articoli, pentru cari se cer permise de cumpărare liberate de Resorturi, și anume se cere:

I. Permisul Resortului Finanțelor, pentru:

1. Aur.	Spirt (alcohol) și derivate.
2. Argint	Tutun, Arme și cartușe.

II. Permisul Resortului de Alimentație-Comunicație, pentru:

1. Alimento (peste 10 kgr.).	7. Nutrețuri cu vagonul.
2. Benzină.	8. Petrol.
3. Cocs.	9. Traverse (slipere).
4. Cărbuni de piatră.	10. Sare.
5. Cărbuni de lemne.	11. Zahăr.
6. Lemne de foc.	

III. Resortul Agricultură și Comerț, pentru:

1. Acide.	14. Pielărie peste 5 kgr.
2. Ață (peste 12 mosorele).	15. Piele brute (tăbăcarii din localitatea unde au sediul pot cumpăra fără permis).
3. Articole farmaceutice (1 kgr.)	16. Piatră vânăta.
4. Bumbac și produse din bumbac (5 kgr.)	17. Produse chimice.
5. Ferul brut și comercial peste 50 kgr.	18. Sodă caustică, cristal și amoniac.
6. Cauciucuri.	19. Săpun peste 5 kgr.
7. Celuloze.	20. Stofe peste 5 metri.
8. Chibrite (peste 2 pachete).	21. Sulfur.
9. Hârtie peste 5 kgr.	22. Talpă peste 5 kgr.
10. Lână peste 10 kgr.	

11. Luminări peste 1 kgr.	23. Țifei.
12. Metale.	24. Uleiuri minerale și vegetale (5 kgr.).
13. Pânzărie peste 5 metri.	

2. Chibrite, luminări, pielărie, piatră vânăta, sodă, săpun, talpă, în cantități mici pentru strictul necesar a familiei — întrucât se împart de autorități, fie direct, fie prin negustori concrezuți — se pot transporta liber, dacă cumpărătorul poate justifica dreptul de cumpărare (notă, bon, factură).

3. În baza permiselor de cumpărare se va cere permis de transport de la Resortul de Comunicație. Toate mărfurile și obiectele, pentru care nu se cere permis de cumpărare (cele cari nu se cuprind în grupele I—III) pot fi transportate, fie pe osie, fie cu trenul fără permis de transport; permis de transport se va cere de la Resortul de Comunicație numai pentru astfel de transporturi, cari trec peste 5000 kgr.

4. Toate mărfurile, cari nu sunt trecute în grupele I—III vor putea fi cumpărate și transportate fără permis de cumpărare.

5. Pentru stabilirea prețurilor se vor observa normele următoare:

a) Fabricanții și producătorii de orice soi de articole vor calcula peste prețurile de fabricare un beneficiu de la 10—20% după natura fabricatului, raportat la vremurile normale, (adecă la mărfurile care se vindeau în timp normal cu câștig mai urcat, se calculează un câștig mai urcat, iar cari se vindeau cu câștig mai mic, se vor vinde cu câștig mai mic).

b) Comercianții profesionali vor vinde revanzătorilor cu un beneficiu de la 5—15% după mărimea comanda și natura mărfii; publicului consumator cu 10—30% după cum se raportează acest câștig cu venitele din vremurile normale.

Prețurile de vânzare sunt a se indica pe marfă.

6. Aceste norme sunt a se observa strict și de către meseriași și industriași întrucât privește plata pentru confecționările și lucrările cele ce le fac, ținându-se seamă de salariile ce pot să le plătească în raport cu cheltuielile de întreținere ale lucrătorilor.

7. Comerțul intermediar (lănckereskedelem) rămâne strict oprit și orice speculă se pedepsește aspru.

Contravenții, amende. 1. Ceice vor contraveni acestei ordonanțe se vor pedepsi cu amendă în bani până la 100,000 cor., și închisoare până la 6 luni.

Afară de aceasta mărfurile de contravenție se vor confiscă în favorul statului.

În cazuri grave Consiliul dirigent va putea hotărâ și rechiziționarea întreprinderii (fabricelor).

2. Personalului, care este vinovat de complicitate cu patronul, îi se va putea aplica pedeapsa citată cu închisoare.

3. Judecarea proceselor de contravenții aparține competenței forurilor administrative (pretor, căpitan de poliție) confiscarea mărfurilor însă se poate face în afară de organele administrative și de către delegații resorturilor îndreptățite a elibera permise.

Despre confiscări se va raporta resorturilor căror aparține eliberarea permiselor de cumpărare a mărfurilor confiscate.

4. Publicul este invitat ca să denunțe toate cazurile de contravenție (când s'ar ascunde mărfuri, s'ar cere prețuri prea mari, s'ar trece mărfuri peste graniță fără permis) organelor administrative locale (primărie, poliție, jandarmerie) sau direct Resortului Agricultură și Comerț, căci descoperind aceste cazuri, se va putea stărpi negoțul necinstit și populațiunea va ajunge la mărfuri cu prețuri mai scăzute.

5. Organele administrative precum și particularii cari vor descoperi contravențiile vor beneficia de un premiu de 50% din valoarea mărfurilor confiscate.

Invităm toate organele administrative, polițienești precum și armata, să controleze respectarea acestei ordonanțe anunțând contravențiile descoperite.

Sibiiu, la 29 Martie 1919.

Dr. Aurel Vlad.

Dr. Victor Bontescu.

Șeful Resortului Finanțelor:

Șeful Resortului Agricultură și Comerț:

Dr. Romul Boilă

Șeful Resortului Comunicație și Alimentație:

Numărul cenzurat de George Dănilă.

Se află de vânzare la George Sechel, în Cer-găul mare un

motor cu mașină de îmblătit

— de două puteri. —

V. și E. AVRIGEANU

PRAVALIE DE STICLA ȘI PORTELAN
precum și tot felul de lucruri fine.

BLAJ, strada Tipografiei 202.

Săpunuri de haine și de față.

Săpunuri de ras.

Icoane sfinte.

Se pun chipuri în rame, leftin și frumos.

(2) 4-6

IULIUS HENRICH

PRAVALIE DE FIER, ASORTATA
ANUME PENTRU ECONOMI,

BLAJ, Strada Tipografiei Nr. 195.

Se găsesc de vânzare:

Fiere de plug, Arșae
(hârlete), Sape, Coase,
Lopeți,

Oleu de mașini

și tot felul de negoț de fier, trebuinesos
pentru plugari și economi.

(3) 4-5

Cărbuni de piatră și cocs pentru fauri

A apărut și se află de vânzare la Librăria Semin din Blaj:

Evangelia ed II.

broș. 50 cor., legată în pânză imitație de piele 100 cor.

VASILE CIORTEA

□ □ PANTOFAR □ □

Blaj, Strada Tipografiei, aproape de
Apotecă.

Pregătește:

GHEȚE PĂPUȘI

pentru bărbați,
femei și copii.

ARE PIELE ȘI TALPĂ ADEVĂRATĂ.

Prețuri ieftine!

(4) 3-5

Invățăcel de croitorie

caută Dl NICOLAE CHICIDEAN

Blaj, lângă Internatul de băieți.

(5) 3-5

„CONSUM“

societate comercială pe acții, Blaj.

Prăvălie de ferării și tot felul de lucruri tre-
buincioase pentru casă.

Se mai află: vinuri, bere, rachiu.

(1) 4-5

TIPOGRAFIA

SEMINARIULUI TEOL. GR. CAT. BLAJ

□ □ FONDATĂ ÎN ANUL 1754. □ □

Execută: ZIARE, REVISTE, CĂRȚI BISERICESTI, MANUALE
DIDACTICE, CĂRȚI LITERARE, AFIȘE, BILANȚURI, NOTE,
ANUNȚURI, BILETE. □ TOT FELUL DE TABELE etc. etc.

Toate produsele tipografice să tipăresc cu cele mai bune caractere de litere și
cu cele mai fine cerneluri de tipar dela renumitele fabrici din Paris, avute în
cantitate mai mare înaintea războiului mondial.

Comandele se execută grabnic.